

List Jakuba

Rozdział 2

1. Bracia moi! nie miejcie z brakowaniem osób wiary Pana naszego Jezusa Chrystusa, który chwalebny jest. **2.** Albowiem gdyby wszedł do zgromadzenia waszego mąż, mając pierścień złoty w szacie świetnej, a wszedłby też i ubogi w podłym odzieniu: **3.** I wejrzelibyście na tego, co ma świetną szatę, a rzeklibyście mu: Ty! siadź sam pocziwie! a ubogiemu byście rzekli: Ty! tam stój, albo siadź tu pod podnóżkiem moim! **4.** Azażście już nie uczynili różności między sobą i nie staliście się sędziami myśli złych? **5.** Słuchajcie, bracia moi mili! azaż Bóg nie obrał ubogich na tym świecie, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami królestwa, które obiecał tym, którzy go miłują? **6.** Aleście wy znieważyli ubogiego. Azaż bogacze gwałtem was nie uciskają i do sądów was nie pociągają? **7.** Azaż oni nie bluźnią onego zacnego imienia, które jest wzywane nad wami? **8.** A jeźliże pełnicie zakon królewski według Pisma: Będziesz miłował bliźniego twego jako samego siebie, dobrze czynicie. **9.** Lecz jeźli osobami brakujecie, grzech popełnacie i bywacie przekonani od zakonu jako przestępcy. **10.** Albowiem ktobykolwiek zachował wszystek zakon, a w jednym by upadł, stał się winien wszystkich przykazań. **11.** Bo który rzekł: Nie będziesz cudzołożył, ten też rzekł: Nie będziesz zabijał, a jeźlibyś nie cudzołożył, ale byś zabił, stałeś się przestępcą zakonu. **12.** Tak mówcie i tak czyńcie jako ci, którzy według zakonu wolności macie być sądzeni. **13.** Albowiem sąd bez miłosierdzia będzie temu, co nie czynił miłosierdzia; ale miłosierdzie chlubi się przeciwko sądowi. **14.** Cóż pomoże, bracia moi! jeźliby kto rzekł, iż ma wiarę, a uczynków by nie miał? izali go ona wiara może zbawić? **15.** A gdyby brat albo siostra byli nieodziani i schodziłoby im na powszedniej żywności, **16.** I rzekłby im kto z was: Idźcie w pokoju, ugrzejcie się i najedzcie się, a nie dalibyście im potrzeb ciała należących, cóż to pomoże? **17.** Także i wiara, nie mali uczynków, martwa jest sama w sobie. **18.** Ale rzecze kto: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; ukaż mi wiarę twoją bez uczynków twoich, a ja tobie ukażę wiarę moją z uczynków moich. **19.** Ty wierzysz, iż jeden jest Bóg, dobrze czynisz; i dyjabli temu wierzą, wszakże drżą, **20.** Ale chceszli wiedzieć, o człowiecze marny! iż wiara bez uczynków martwa jest? **21.** Abraham, ojciec nasz, izali nie z uczynków usprawiedliwiony jest, gdy ofiarował Izaaka, syna swego, na ołtarzu? **22.** Widzisz, iż wiara wspólnie robiła z uczynkami jego, a z uczynków wiara doskonała się stała. **23.** A tak wypełniło się Pismo, które mówi: I uwierzył Abraham Bogu, i przyczytano mu to ku sprawiedliwości, i przyjacielem Bożym nazwany jest. **24.** A widzicież, iż z uczynków usprawiedliwiony bywa człowiek, a nie z wiary tylko. **25.** Także też i Rachab, wszetecznicą, izali nie z uczynków jest usprawiedliwiona, gdy przyjęła onych posłów i inszą drogą wypuściła? **26.** Albowiem jako ciało bez duszy jest martwe, tak i wiara bez uczynków martwa jest.